

வேதாகம விளக்கவியல்

பாடம் - 7

4. வேதத்தை வியாக்கியானம் பண்ணும்போது நேரடி அர்த்தத்தை அப்படியே எடுத்துப் பழக வேண்டும்:

உருவக அர்த்தமாய் சொல்லப்பட்டாலொழிய, அதை உருவக அர்த்தத்திற்கு கொண்டுபோகாமல், நேரடியாக அந்த வாக்கியம் என்ன சொல்கிறதோ, அதை அப்படியே விளக்கப்படுத்திப் பார்க்க வேண்டும். அதுதான் நியதி. நம் சபை வரலாற்றைப் பார்க்கும்பொழுது, பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அநேகர் விசுவாசிக்கிற ஒரு காரியம், வேதம் ஒரு மறைபொருளாக, இரகசியமானதாக, ஆச்சரியமான விளக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிற ஒரு புத்தகம் என்று நம்பப்பட்டு வருகிறது. நாமும் அதை விசுவாசிக்கிறோம். ஆனால் சொல் அர்த்தமாய் சொல்லப்பட்டதையும், ஆவிக்குரிய அர்த்தமாய் எடுக்கும்பொழுது எத்தனை தவறுகள் வருகிறது. உருவக அர்த்தத்தில் தேவன் சொன்ன வார்த்தைகள் இருக்கின்றது. ஆனால் நேரடி அர்த்தத்தில் தேவன் சொன்ன வார்த்தைகளும் இருக்கின்றது. வேத வரலாற்றைப் பார்க்கும்பொழுது, இரகசிய அர்த்தம் இருக்கிறதாக பார்க்கிறதே வழக்கமாகிப் போய்விட்டது. குறிப்பாக, கிளமெந்த், ஆரிஜன், அகஸ்டின், ஜெரோம் போன்ற நம்முடைய முற்பிதாக்கள் அவ்விதமாகவே பார்க்கப் பழகியிருந்தார்கள். இந்த சபை முற்பிதாக்கள் ஒரே வேத வசனத்திற்கு இரண்டு முதல் ஐந்து வரை அர்த்தங்கள் இருப்பதாக நம்பினார்கள். ஆகவே மத்திய காலக் கட்டத்தில் ஒவ்வொரு வேத வசனமும் பல அர்த்தமுடையதாகவே பார்க்கப்பட்டது. இன்றையக் காலக்கட்டத்திலும் இது அதிகமாகவே பரவி வருகிறது. அநேகர் தங்கள் விருப்பம்போல, விளக்கம் கொடுக்கிற காலத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். வசனத்தில் சொல்லப்படாத சொல் அர்த்தம் மற்றும் உருவக அர்த்தம் கூட சொல்லாத காரியத்தை சொல்லி வருகிறார்கள். சபை முற்பிதாக்கள் கிரேக்க தத்துவ ஞானிகளால், இவிவிதமான பாதிப்புக்குள்ளானார்கள் என்று வரலாறு சொல்கிறது. கிரேக்க தத்துவ ஞானிகள்தான் வார்த்தைகளில் இவ்வித அர்த்தம் இருக்கிறது, மறைபொருள் இருக்கின்றது என்று சொல்லி ஒரு வார்த்தையை எடுத்துக் கொண்டு, பல அர்த்தத்தை கற்பித்து, கற்பித்து செய்த காரியங்கள் நம் சபையின் முற்பிதாக்களையும் பாதித்திருக்கிறது என்று இறையியல் வல்லுநர்கள் கருதி பதிவிடுகிறார்கள். இவ்விதமாக வேதத்தை வியாக்கியானம் பண்ணுகிற இந்தக் கண்ணோட்டம் உருவகமாக்கும் முறை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த உருவகமாக்கும் முறையில் அவர்கள் எவ்விதமாய் போதிக்கிறார்கள் என்றால், இந்த வேதப் பகுதி இந்தக் காரியத்தை சொல்கிறது. ஆனால் இதன் முழு அர்த்தமும் இப்படிப்பட்ட ஒரு சம்பவத்தை உருவகமாக, ஆவிக்குரிய அர்த்தத்தில் கூறுகிறதென்று சொல்வார்கள்.

உதாரணமாக, ஆதியாகமம் 29ம் அதிகாரத்தில் யாக்கோபின் மனைவியாகிய லேயாள், யூதர்களைக் குறிக்கின்றது. ராகேல் சபையைக் குறிக்கின்றது. யாக்கோபு இயேசுவுக்கு உருவகமாக சொல்லப்படுகிறார். யாக்கோபு எப்படி இருவருக்கும் சேவை செய்தாரோ, அதேபோல இயேசுவும் சபைக்கும், யூதருக்கும் சேவை செய்தார் என்று விளக்கப்படுத்துகிறார்கள். இது எப்படியிருக்கிறதென்று கவனித்துப் பாருங்கள்.

யாத்திராகமம் 17ம் அதிகாரத்தில், மோசேயின் கைகள் அசந்து போகும்போது ஆரோனும், ஊரும் ஒரு கல்லைக் கொண்டுவந்து அவனுக்குக் கீழே வைத்தார்கள். ஆரோனும், ஊரும் ஒருவன் ஒரு பக்கத்திலும் ஒருவன் மறு பக்கத்திலும் இருந்து அவன் கைகளைத் தாங்கினார்கள் என்று பார்க்கிறோம். வேதாகமத்தை வியாக்கியானம் செய்கிறவர்கள் இதை எப்படி சொல்கிறார்கள் என்றால், இது பழைய ஏற்பாட்டு ஓவியம், இயேசு கிறிஸ்துவானவர் சிலுவையில் தொங்கியதைப் பற்றிய ஒரு ஓவியம் என்று கூறுகிறார்கள்.

அதுபோல, யோர்தான் நதியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட 12 கற்கள், 12 அப்போஸ்தலர்களைக் குறிக்கிறது என்று சொல்கிறவர்கள் உண்டு.

ரூத் புத்தகத்தில் வயல்வெளி வேதாகமத்தைக் குறிக்கின்றது. ரூத் என்பவள் மாணவர்களைக் குறிக்கிறாள். அதில் அறுவடை செய்தவர்கள் ஆசிரியர்கள் என்று உருவக அர்த்தமாக சிலர் சொல்கிறார்கள்.

செங்கடல் என்பது இயேசுவின் இரத்தத்திற்கு அடையாளமாயிருக்கிறதென்று கூறுகிறார்கள்.

யோசுவா 10ம் அதிகாரத்தில் கிபியோனை தாக்கிய ஐந்து அரசர்கள், ஐந்து விதமான உணர்வுகளைக் குறிக்கிறார்கள். அது பார்த்தல், கேட்டல், சுவைத்தல், தொடுதல், நுகர்தல் போன்ற உணர்வுகளை குறிக்கிறதாக சொல்கிறார்கள்.

இப்படி நேரடியாக கூறிய காரியங்களைக் கூட, உருவக அர்த்தம் என்று சொல்லி வேதத்தை போதிக்கிறார்கள்.

இவ்விதமாக உருவகமாக்கும் முறை ஆபத்தானது. எப்படியென்றால், இவ்விதமாக உருவகமாக்கி சொல்லிக்கொண்டே போகும்பொழுது, அதற்கு எந்த அடிப்படையும் இல்லை, ஆதாரமும் இல்லை என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏதோ ஒரு காரணத்தை ஏற்றிப் பேசுவதால், அதில் ஒரு நோக்கமும் இல்லை. தங்களை வல்லமையான ஊழியர்கள் என்று சொல்ல விரும்பி இந்தக் காரியத்தை செய்கிறார்கள். இவ்விதமாய் சொல்லப்பட்ட விளக்கங்களுக்கு நாம் ஒத்த வாக்கியத்தைப் பார்க்க முடியாது. அந்த பிரசங்கியார் என்ன சொல்ல விரும்புகிறாரோ, எதை வெறுக்கிறாரோ அதை குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியின் மீது ஏற்றிப் பேசுகிறதுதான் இந்த உருவகமாக்கும் முறையின் முக்கியமான நோக்கமாக இருக்கின்றது. இதே வேத பகுதியை

இன்னொருத்தர் எடுத்து விளக்கும்போது அவர் இன்னொரு காரியத்தை சொல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது. தாங்கள் விரும்பினதெல்லாம் ஏற்றிப் பேசுவதால் கள்ள உபதேசத்திற்கு கொண்டு போய் விடுகிறது. இவ்விதமாய் வேத வாக்கியத்தை அவர்கள் ஆவிக்குரிய விதமாய் மாற்றிப் பேசுவதால், அதில் எந்த அதிகாரமும் இல்லாமல் போய்விட வாய்ப்பிருக்கிறது.

உதாரணமாக, ஒருவர் வேதபகுதியை உருவகமாக்கி பேசும்போது, இதற்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது என்று நாம் கேட்டால், இது போல் வேறு பகுதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டால், அவரால் சொல்ல முடியவில்லையென்றால், ஒரு அதிகாரம் இல்லாமல் போய்விடும். வேத வசனத்தை உறுதியோடு, அதிகாரத்தோடு சொல்லவேண்டும். இல்லாவிட்டால், தோற்றுப்போய்விடும் நிலை வரும். ஆவியானவர் எனக்குக் கற்று கொடுத்தது இவ்வளவுதான் என்று அதற்கு பதில் சொல்வார்கள். வேறு எதுவும் தெரியாது என்று வேத வசனத்தின் அதிகாரத்தைத் தாண்டி, பரிசுத்த ஆவியானவரின் அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆவியானவர் சொல்லாததை, ஆவியானவர் சொன்னாரென்று உருவகமாக்கும் முறையில் பேசுகிறவர்கள் இன்றைய காலக் கட்டத்தில் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிய முடியும். இன்றைய ஆவிக்குரிய வட்டாரத்தை இந்த உருவகமாக்கும் முறைதான் ஆண்டுகொண்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிலை கி.பி 1600 வரை நீடித்ததென்று சொல்லலாம். உருவகமாக்கும் முறை அதிகமாகக் காணப்பட்டது. அதற்கு பின்பதாக வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்வதில் சற்று மாற்றம் நிகழ ஆரம்பித்தது. குறிப்பாக, ஜான் விக்ளிப், மார்டின் லூதர், ஜான் கல்வின், வில்லியம் டின்டேல், ஜான் மார்க்ஸ் போன்ற தேவ மனிதர்கள் இந்த உருவகமாக்கும் முறையின் ஆபத்தை உணர்ந்து, தவறு என்று சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள். வேதத்திற்கு நேரடி அர்த்தத்தை கொடுக்க வேண்டும் என்று இவர்கள் மிகத் தெளிவாக பேசியிருக்கிறார்கள்.

ஜான் கல்வின் சொல்லும்போது, உருவகமாக்கும் முறையானது அற்பமான விளையாட்டாய் இருக்கிறது. இவ்விதமாய் வேதத்தை வியாக்கியானம் பண்ணும்பொழுது, அது வேத வசனத்தை சித்ரவதை செய்கிற முறையாய் இருக்கிறதென்று சொல்கின்றார்.

மார்டின் லூதர் சொல்லும்போது, நான் துறவியாக இருந்தபொழுது நான் உருவகமாக்கிப் பேசுவதில் வல்லவன். நான் எல்லாவற்றையுமே உருவகமாக்கிதான் பேசவேன். ஆனால் இவ்விதமாக வேத வசனத்திற்கு பலவிதமான அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும்பொழுது, பலதரப்பட்ட அர்த்தத்தை அது உள்ளடக்கியதாக இருப்பதாக கருதி பேசும்பொழுது அது ஆபத்தானது மட்டுமல்ல. பிரயோஜனமற்ற போதனையாகவும் இருக்கிறது. அது வேதத்தின் அதிகாரத்தை இல்லாமல் ஆக்கிவிடுகிறது. ஏனென்றால் வேத வசனத்திற்கு ஒரே ஒரு அர்த்தம் மட்டுமே இருக்க முடியும். அதை இந்த உருவகமாக்கும் முறையில் அர்த்தமற்றதாக்கி விடுகிறார்கள். மட்டுமல்ல, இது வேத

வசனத்திற்கு அழுக்கைக் கொண்டு வருகிறது என்று உருவகமாக்கும் முறையை மிகக் கண்டனப்படுத்திப் பேசுகின்றார்.

ஒரு எழுத்தாகிலும், எழுத்தின் உறுப்பாகிலும் அழிந்து போகாது என்று இயேசு கூறுகிறார். அழிந்து போகாதென்றால், அதின் அர்த்தம் பற்றிய விஷயம். தேவன் என்ன நோக்கத்தோடு வார்த்தையைக் கொடுத்தாரோ, பரிசுத்த ஆவியானவர் என்ன நோக்கத்தோடு மனிதர்களைக் கொண்டு எழுதினாரோ அதை விடுத்து, சிலர் உருவகமாக்கும் ஆசையில் போதித்து உண்மையான அர்த்தத்தை வெளியே வர விடாமல் தடுத்து விடுகிறார்கள் என்பதே உண்மையான நிலை.

எ.கா. - நான் ஒரு கருத்தை கடிதத்தில் எழுதி அனுப்புகிறேனென்றால், என்னுடைய பின்னணியைப் பார்க்காமல், என்ன நோக்கத்தோடு எழுதியிருக்கிறேன் என்று பார்க்காமல், இதற்கு வேறொரு விளக்கத்தைக் கொடுத்தால் என்ன ஆகும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். நான் சொல்ல வந்தக் கருத்தை இல்லாமல் ஆக்கிவிட்டார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். ஒருவேளை என் கடிதம் என் பகைவனுடைய கையில் கிடைத்து, என் வீட்டாருக்கு அந்தக் கடிதத்தைப் படித்து விளக்குகிறான் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், நான் எழுதியதை அப்படியே சொல்லாமல், அவர் கருத்தை ஏற்றி சொன்னால், நான் சொல்ல வந்த கருத்து நோக்கம் எல்லாம் அடிபட்டு போய்விடும்.

அன்றைய காலத்திலிருந்து இன்று வரை வேதத்தில் புகுத்துதல் என்பது நடந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றது. இதற்கு எதிராக நாம் செயல்பட வேண்டும். நாம் மக்களுக்கு இதனை தெளிவாக உபதேசித்தால்தான் அவர்கள் சரியாய் வளருவார்கள்.

ஜான் விக்ளிப், மார்டின் லூதர், ஜான் கல்வின், வில்லியம் டின்டேல், ஜான் மார்க்ஸ் போன்ற தேவ மனிதர்களுடைய புரட்சிகரமான செயல்பாட்டினால்தான் அநேக சபைகள் இன்று வேதத்தை அப்படியே எடுக்க முயற்சி எடுத்து செயல்படுகிறார்கள். வேத வசனத்தை அப்படியே நேரடி அர்த்தம் எடுப்பதைத்தான் தேவன் விரும்புகிறார்.

தேவன் ஏன் நேரடி அர்த்தம் கொடுப்பதை விரும்புகிறார்?

1. இயேசுகிறிஸ்து வேதத்தை நேரடியாகவே விளக்கம் பண்ணினார்:

பழைய ஏற்பாட்டு காரியமாயிருந்தாலும் இயேசு அதை நேரடி அர்த்தம் கொடுத்து விளக்கப்படுத்தினார். உருவகமாய் சொல்லப்படாத காரியங்களை அவர் உருவகமாக்கி பேசவில்லை. மத்.13:35, 25:34, மாற்.10:6 போன்ற வசனங்களைப் பார்த்தால், ஆதாம் ஏவாளை படைத்த வரலாற்றை அப்படியே இயேசு சொல்கிறதைப் பார்க்கலாம். மத்.24:38,39, லூக். 17:26-27 போன்ற வசனங்களில் நோவாவின் பேழையைப் பற்றியும், வெள்ளத்தைப் பற்றியும் நேரடி அர்த்தத்தோடு விளக்கப்படுத்துகிறதை பார்க்கலாம். மத்.12:39-41 வரையுள்ள வசனங்களில் யோனா மீனின் வயிற்றில் இருந்த சம்பவத்தை அப்படியே நேரடி அர்த்தத்தோடு விளக்குகிறதை பார்க்கலாம். மத்.10:15, சோதோம் கொமோரா காரியத்தைக் குறித்து நேரடி அர்த்தத்தை அப்படியே சொல்கின்றார்.

லூக்.17:28,29 போன்ற வசனங்களில் லோத்து அவருடைய மனைவி பற்றி நேரடி அர்த்தத்தில் கூறுகிறார். இயேசு கிறிஸ்துவை புதிய ஏற்பாட்டில் சொல்கிறதை நாம் எடுத்துக்காட்டாய் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். நம்முடைய போதகரே இவ்விதமாய் பேசினால், நாம் எப்படி பேச வேண்டும் என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதில் இயேசு எந்த புதைபொருளை வைத்தும் பேசவில்லை. உருவகமாக்கிப் பேசவில்லை. ஒரு நல்ல போதகராகிய இயேசு எப்படி வேதத்தை வியாக்கியானப் படுத்தினாரோ, நாமும் அப்படித்தான் வியாக்கியானப்படுத்த வேண்டும் என்பதை இயேசுகிறிஸ்துவிடம் இருந்து கற்றுக்கொள்கிறோம்.

ஒரு காரியத்தை நாம் ஒத்துக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். வேத வசனமானது, நேரடி அர்த்தத்தில் அநேக காரியங்களை சொல்லியிருந்தாலும், சில காரியங்களை உருவகமாக்கி வேதமே சொல்லியிருக்கின்றது. வேதாகமத்தில் சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தின் அடிப்படையில் பார்க்க வேண்டியது அவசியம். அந்த இலக்கணம் சில சமயம் உருவகமாக்கும் அமைப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சில காரியங்கள் அடையாள மொழியாய் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சில காரியங்கள் ஏற்றிக் கூறப்பட்ட தற்குறிப்பேற்றணியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை நாம் பார்க்க முடியும். சில உருவகங்கள், சில உயிர் உருவகஅணி, வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணி என்றெல்லாம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதை நாம் படிக்க இருக்கிறோம். ஆனால் இலக்கண முறைப்படி வராத வார்த்தைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, அதற்கு ஒரு அர்த்தத்தை ஏற்றிப் பேசுகிறதானால் தவறு என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

உதாரணமாக, 1 பேதுரு 5:8ல், தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயிருங்கள். விழித்திருங்கள். ஏனெனில் உங்கள் எதிராளியாகிய பிசாசானவன் கொர்ஜித்து சிங்கம் போல் எவனை விழுங்கலாமோ என்று வகைதேடி சுற்றித்திரிகிறான் என்று உருவகமாக்கி பேதுரு எழுதுகிறார். உருவக அணியில், பிசாசை சிங்கத்திற்கு ஒப்பிட்டு பேசுகிறார். இப்படி உருவகமாக்கி பேசுகிறதிலிருந்தும் பார்க்க முடியும். சிங்கம் கொர்ஜித்து சுற்றித் திரிகிறதுபோல பிசாசானவனும் இருக்கிறான் என்று அதனுடைய நோக்கத்தையும், சுபாவத்தையும் வைத்து சாத்தானுடைய தன்மைகளை எடுத்து இந்த வசனத்தில் சொல்கிறார்.

யோவான் 15:3ம் வசனத்தில், நான் மெய்யான திராட்சைசெடி, என் பிதா திராட்சை தோட்டக்காரர் என்றும் அதில் நிலைத்திருக்கிற கொடிகளை சீஷர்கள் என்று அழைக்கிறார். அதில் கனிகொடாதிருக்கிற கொடி எதுவோ அது அறுத்துப் போடப்படும் என்றெல்லாம் உருவகமாக பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். இதை நாம் உருவக அர்த்தத்தில் பார்த்து அதற்கான அர்த்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டியது அவசியம். இவ்விதமாய் உருவகமாய் சொல்லப்பட்ட காரியங்களை எளிதாகக் கண்டுபிடித்துவிடலாம். நாம் ஒரு கருத்தை மனதில் பதிய வைக்கவேண்டியது அவசியம். புத்தகத்தை எழுதியவர் எந்த நோக்கத்தோடு எழுதினாரோ, அந்த உண்மையான அர்த்தத்தை நாம் பெற வேண்டும். அந்த வசனம் நம்மோடு பேச இடம் கொடுக்க வேண்டும். நாமாக அதில் ஏதும் ஏற்றி பேசாதபடி நம்மை கவனமாகக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். வேத வசனத்தின்

அர்த்தத்தை ஆசிரியர் முடிவு பண்ணி எழுதி வைத்திருக்கிறார். அது என்னவென்று கண்டுபிடிப்பதுதான் வேதாகம வியாக்கியான கலையைப் பயில்கிற உங்களுடைய வேலை. அதைத்தான் நீங்கள் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

நாம் குழுவாக கூடும்போதும் கூட, இந்த வேத வசனம் உங்களுக்கு எவ்விதமாய் புரிந்தது என்று கேட்போம். ஆனால் அது சரியான கேள்வி அல்ல. இந்த வேத வசனம் என்ன அர்த்தம் தருகிறது என்றுக் கேட்கலாம். இந்த வேத வசனம் எப்படி உங்கள் வாழ்விற்கு கொருந்துகிறதாயிருக்கிறது, உங்கள் வாழ்வில் இதன் மூலம் பயின்ற பாடம் என்று கேட்கலாம். ஆகவே வேத வசனத்திற்கு அர்த்தம் ஒன்றே ஒன்றுதான். உங்கள் வாழ்க்கைக்கு வரும்போது வேண்டுமானால், அது சொல்ல வருகிற காரியம், உங்கள் வாழ்வின் நடைமுறைக்கு வரும்பொழுது, சொல்லித் தருகிற பாடம் வேண்டுமானால் வித்தியாசப்படலாம். என்னுடைய சூழ்நிலைக்கு ஏற்றபடி அது என்னைத் திருத்தக் கூடும். உணர்த்தக் கூடும்.

கேள்விகள்:-

1. வேதத்தை வியாக்கியானம் பண்ணும்போது, நேரடி அர்த்தத்தை அப்படியே எடுத்து பழகவேண்டியதின் முக்கியத்துவத்தினை உதாரணங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
2. வேதாகமத்தின் எந்தெந்த பகுதிகளெல்லாம் உருவகமாக்கப்பட்டு தவறாகப் போதிக்கப்படுகிறது என்பதனைக் கூறுக?
3. உருவகமாக்கும் முறையைக் குறித்து ஜான் கால்வின் மற்றும் மார்ட்டின் லூதர் ஆகியோர் கூறும் கூற்றுகளைக் கூறுக?
4. சபைகள் வேதத்தை அப்படியே எடுத்து செயல்படுத்துவதற்கு புரட்சிகரமான செயல்பாட்டினை செய்த தேவ மனிதர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுக?
5. இயேசுகிறிஸ்து எவ்வாறு வேதத்தை நேரடியாகவே விளக்கம் செய்தார் என்பதனை உதாரணங்களுடனும், வேதவசன ஆதாரங்களோடும் சற்று விளக்கமாக கூறுக?
6. இலக்கணத்தின் அடிப்படையில் வேதவசனம் எந்தெந்த நிலைகளிலெல்லாம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பதனைக் கூறுக? (மூன்று நிலைகள்)
7. புதிய ஏற்பாட்டில் உருவகமாக கூறப்பட்டுள்ள சில வேத வசனங்களைக் குறித்து சற்று சுருக்கமாக கூறுக?
8. வேதவசன புரிதலைக் குறித்து கேட்கக்கூடாத கேள்வி ஒன்றினையும், கேட்கவேண்டிய கேள்வி ஒன்றினையும் கூறுக?